

Válság és álság gazdaságunkban

Mint tegnapi lapszámunkban olvashatták, a proletárdiktatúra nem tesz jót az egészségnek, a várható élettartam tekintetében tíz évvel (!) vagyunk mi magyarok lemaradva a japánok mögött, de a „potenciális élettartamvesztést” tekintve is a Szovjetunió, Románia és Magyarország áll a dicstelen lista élén.

A jelek szerint a proletárdiktatúra nemzetgazdaságunkat is válságba sodorja. Illetve a pontosabb fogalmazás talán az lehetne, dr. Surányi György, az Országos Terhivatal államtitkárának első félévi helyzetjelentése alapján, hogy a magyar gazdaság rendkívül súlyos betegségen esett át, még ma is a lábadozás korát éli, de némi remény azért már van az életben maradására.

Részletezve a „kórképet” először az állami költségvetés deficitjék kell megemlítenünk. Minden előzetes terv ellenére eléri a harminckilencmilliárd forintot, ami már sokkal több az elfogadhatónál. Az év végéig közel a felére kell csökkentenünk ezt az értéket, ez a feltétele például az IMF-fel folytatott tárgyalások továbbvitelének, a további hitelek folyósításának. Az államtitkár a magas hiány okaként a vállalatok várható adóbefizetésének rossz felmérését, túlfizetések visszaadását jelölte meg, a költségvetés túl-

költekezése „természetesen” szöbe sem került. Pedig a kormányban e téren lenne mit söpörnie saját háza táján, mert például a deficités állami vállalatok támogatásának leépítése még a tervezettnél is lassabban megy, nemhogy a kívánatosnál.

Gazdaságunk másik keresztje a szocialista országokkal folytatott kereskedelem hatalmas aktívuma. Az első félév végére ennek értéke elérte a nyolcszázmillió rubelt, ami már gazdaságtörténeti rekordot jelent. Ennek hatása számunkra katasztrofális lehet, ha minél előbb nem sikerül valami módon megoldást találni. Egyszerűen érthetetlen és paradoxnak hat, hogy azon a piacon, ahová az egész világgazdaság megpróbál betörni, mert óriási fantáziát lát benne; mi nemcsak hogy bent vagyunk, hanem ilyen óriási kereskedelmi többletet is elérünk, s ez nem előnyös számunkra, hanem a kárunkra van.

Az okok között felsorolhatjuk a bukaresti árelvet, az ötéves keretmegállapodások negatív hatását, a KGST-elszámolási rendszer rugalmatlanságát, a partner országok gazdaságainak fejletlenségét, és még sok mindent, de alapvetően két problémát kell látnunk. Elsősorban saját külkereskedelmi tevékenységünk elavultságát és alacsony hatékonyságát. Ma már tarthatatlan az a rendszer,

hogy néhányszor tíz nagyvállalaton keresztül bonyolódik le az áruforgalom nagy része az ötéves ciklusokra előre megállapított kereteken belül. A mai helyzetben, amikor azt sem lehet előre látni, hogy a következő hónapban, vagy félévben merre mozdulnak a világgazdasági tendenciák, az ilyen hosszú távú tervezés már tartatatlan és értelmetlen. A külkereskedelem aprómunkáit le kell vinni a vállalatok szintjére, ők jobban tudják és érzik, hogy mit kell és lehet exportálni, importálni. Ehhez persze szükséges lenne a partnerek, elsősorban a Szovjetunió együttműködésére is, amit nem lesz könnyű elérni a náluk ismert túlbürokratizált ügyintézési rendszer miatt, de mivel a gazdasági kapcsolatok normalizálása és fejlesztése az ő érdekük is, minél előbb meg kell találni a közös nevezőt ebben a kérdésben.

A másik probléma, KGST partnereink sajátos kereskedelem-felfogásában rejlik. Nap mint nap hallhatjuk, hogy az úgynevezett „létező szocializmus” országai különösebb gond nélkül képesek lennének aktívumunk kiegyenlítésére, de nem hajlandóak megfelelő kemény áruval fizetni a mi hasonló kategóriájú termékeinkért. Példaként a gépkocsit említhetnénk elsősorban: hiába szeretnénk mi több Skodát vagy Ladát behozni, egyszerűen nem kapunk. Az eddigi tapaszt-

alatok alapján, ha a külkereskedelem valóban a vállalatok szintjén bonyolódna le, a kis cégek könnyebben megtalálnák az ellentételezés módját, mint a jelenlegi szisztéma résztvevői.

Bármily meglepő, rubelaktívumunk nagyobbik részét, mintegy 400–450 milliót a hazánkban állomásozó szovjet csapatok vásárlásai, illetve itt tartózkodásuk egyéb költségei teszik ki. Az államtitkár — bár kérdést kapott ezzel kapcsolatban — nem tett említést arról, hogy e helyzet változik-e a jövőben. Pedig a szovjet csapatok ittlétét a román katonai fenyegetésen kívül semmi sem indokolja már.

Az államtitkár kedvező folyamatokról is beszámolt. Konvertibilis exportunk másfélszeresére nőtt a három évvel ezelőttihez képest, az első hat hónapban 150 millió dolláros aktívumot mutathatunk fel. A belföldi fogyasztás várhatóan nőni fog a tavalyihoz képest, a reálbér a tervek szerint 3–4%-kal csökkent volna, a tény ezzel szemben az, hogy egy százalékkal magasabb lesz a tavalynál. A munkanélküliek száma mindössze három ezer, s a legörvendesebb tény: megkezdődött a piaci erők térnyerése, még ha nem is a kívánatos ütemben. Összefoglalóan talán annyit mondhatnánk, hogy bár gyökeres fordulat még nem történt nemzetgazdaságunkban, az esélyünk a válságból való kilábalásra valamivel nagyobb ma, mint például egy évvel ezelőtt.

Wagner Dezső

Fogathajtó VB a Nagybereken

Vállalkozó állami gazdaság

A Balatonnagybereki Állami Gazdaság ad otthont augusztus 23 és 27-e között a harmadik Kettesfogathajtó Világ bajnokságnak. A párizsi döntést több jelölt előtt hazánk eddigi eredményei alapján nyerte el. A nyári szezon során amúgy is túlterhelt Balaton, nagy próbátelőt áll, hiszen a rendezők a díj- és akadályhajtás eseményeire mintegy 10–15 ezer nézőt várnak, illetve elhelyezését kívánják a most felépített stadionban biztosítani. A maratonhajtás látványos versenyét várhatóan 30–50 ezer néző fogja a helyszínen végigigzgulni. A 25 kilométeres pályaszakaszon a nézők elhelyezése biztonságosan megoldható.

— *Létesítményeink 80–85%-a elkészült. A díj- és akadályhajtásra kialakított stadion nyugati oldalán a lelátón az utolsó simítások vannak vissza. A déli és északi oldalon egy-egy mozgó lelátót építünk, így biztosítjuk a 15 ezres férőhelyet* — mondta Pinke Attila, a Balatonnagybereki Állami Gazdaság termelési vezérigazgató helyettese. — *Egyéb létesítményeink is időarányosan megfelelő készütségi fokban vannak, hiszen augusztus 8-án lesz a pálya hivatalos átadása.*

A szigorú nemzetközi szabályoknak és szabványoknak megfelelő pálya és építményei önmagukban még kevesek a sikerhez. A sportág történetében eddig a legnagyobbak ígérik az idei VB, hiszen 18 nemzet mintegy 50–70 versenyzőjére számítanak a rendezők. Még a tengeren túlról is érkezett nevezés.

— Ez a beruházás az egy-szeri versenyhez túllentül költséges; hogyan fog megtérülni? — A párizsi döntés olyan lehetőséget biztosított az ország számára, amellyel nem élni bűn lett volna. Gazdaságunk ezekkel a létesítményekkel a déli Balaton-part legnagyobb idegenforgalmi és sportcentrumát hozza létre. A további hasznosítás már csak szervezés kérdése. A megtérülés egyelőre bizonytalan, de a magyar tenger továbbra is az idegenforgalom legfontosabb tényezője marad, így tehát jó kihasználtsággal viszonylag rövid idő alatt megtérülhet.

A szezonvégi balatoni csúcs levezetése nagy munkát fog okozni a rendezőknek, de a folyamatos szervezés kiterjed a versenyhez kapcsolódó időki-töltő programokra is. A gépjárművek elhelyezése érdekében szabaddá tették egy legelőterületet a 7-es út mellett, innen könnyen megközelíthető a maratonhajtás pályája is. A belső üzemi területek a versenyek alatt le lesznek zárva a közforgalom elől, biztosítva a versenyzők és a lovak teljes nyugalomát. Az Imremajor felé vezető út mentén, egy szabaddá tett legelőterületen építik fel a mozgó istállókat, ahol a versenylovak lesznek elszállásolva. A gazdaság biztosítja a versenyzők és a teljes technikai személyzet elhelyezését és ellátását. Egyéb partnerkapcsolatokkal oldják meg a nagylétszámú érdeklődő közönség ellátását a versenynapokon.

(Mészli)

2

D Á T U M

1989. augusztus 4.

Castro elvesztett ártatlansága

„...meg kellene kérdezni az illetékes magyar és lengyel ifjúságot, mennyire biztatja őt a kubai példa, a nélkülözés és a jegyrendszer, a gondolat gúzsa kötése, minden lakónegyed pedáns rendőri ellenőrzése” — írja Várkonyi Tibor, az ismert publicista a Magyar Nemzet július 29-i vezércikkében annak kapcsán, hogy Fidel Castro a kapitalizmus visszaállításától óvta Magyar- és Lengyelországot. E mondathoz Várkonyi hozzátesszi: „Nem mondtuk volna ezt ki, ha nem bennünket ér a kihívás”.

Valóban, ha Castro — bizonyára elsősorban belpolitikai okokból — nem a kelet-európai reformok ellenzőjeként szólalt volna meg, ha uralmának zavaros belső viszonyaira nem hívta volna fel a közfigyelmet Ochoa tábornok kivégzése és az ezzel összefüggésben lezajló széleskörű politikai tisztogatás, akkor Magyarországon talán még mindig jóindulatú hallgatás venné körül a karibi-tengeri szigetországban harminc éve fennálló kommunista diktatúrát.

Holott Fidel Castro, aki egykor egy korrupt és zsarnoki rendszer ellen küzdő népi hős volt és korántsem kommunista, az elmúlt évtizedekben nemcsak kommunistává lett, de államát már régen felruházta mindazokkal a viselkedésmintákkal, amelyek a kommunista diktatúrákat közismer-

ten jellemzik. Semmi ok tehát arra, hogy holmi romantikus forradalmi illúziókkal vegyük körül személyét és rendszerét. Annak a hivatalos sajtónak, amelyhez korábban egyértelműen hozzátartozott a Magyar Nemzet is, sajnálatos, de aligha véletlenszerű mulasztása, hogy már jóval előbb rá nem világított a valóságos kubai állapotokra.

A legutóbbi hetek kubai eseményei kapcsán egy-két hazai sajtókommentátor utalt már azokra a körülményekre, amelyek Ochoa tábornok és társai pörét kísérték: a tárgyalás expressez lebonyolítására, a gyárakban szervezett tömeggyűlésekre, amelyek a vádlottak halálát követelték, és végül a halálos ítéletek villámgyors végrehajtására. Mindez erősen emlékeztet a Rajk-per körülményeire. Napvilágot láttak a magyar lapokban — nyugati feltételezések nyomán — olyan kommentárok, melyek a kubai diktatúra vezető köreinek válságáról, belső és titkos hatalmi konfliktusairól szóltak. Érdekes ezek kapcsán emlékeztetni a korábbi évek egy-két kubai vonatkozású hírére.

Két évvel ezelőtt, 1987 májusában a kubai légierő egyik kis Cessna gépén családijával együtt a floridai Key Westre érkezett Rafael del Pino Diaz tábornok, a kubai hadsereg helyettes főparancsnoka, és politikai menedéket kért. A generá-

lis korábban a kubai légihaderő főnöke volt, érdemeket szerzett a kubai emigránsok inváziójának visszaverésénél 1961-ben, majd Angolában is.

A havannai kormánykörök elmegőgyászati esetnek mondták del Pino Diaz tábornokot (akárcsak egykor Hitler a tőle Angliába repült Rudolf Hēsst), ám ez mit sem vont le azoknak az információknak az értékéből, melyekkel szolgált. Legérdekesebb közlésének akkor az számított, amit Kuba angolai veszteségeiről, a kubai léghárításról és arról mondott, hogy mekkora az elégedetlenség a kommunista szigetországban. Castro különféle „internacionalista” katonai kalandjai miatt. Ma már alighanem azt az információját tartjuk a leginkább figyelemreméltónak, mely szerint Castro el akarja zárni országát Gorbacsov hatása elől, és nem küld több kubai diákot szovjet egyetemekre.

Sajátságos, hogy az „elmebajos” tábornok szökése után menesztették állásából Luis Orlando Dominguezt, a kubai polgári repülés főnökét, aki 1982-ig az ottani KISZ vezetője volt.

A most kivégzett Ochoa tábornok tehát Kuba második „angolai hőse” volt, aki szembe került a politikai vezetéssel. A helyzet komoly voltára mutat, hogy Ochoa és társait ezúttal kivégezték, nem úgy, mint

korábban Castro más neves politikai ellenfeleit. Ezt a tényt talán nemcsak azzal lehet magyarázni, hogy a vádlottak katonák voltak, akiknek a bűneit nagyobb szigorral szokták megtorolni, mint a civilekét. Castro bíróságai azelőtt sem bántak túl gyöngéden a politikai pörök vádlottaival, még akkor sem (sőt akkor talán még kevésbé), ha azok valaha a Vezér közeli fegyvertársai voltak. Hubert Matos például, aki Castro maroknyi csapatának tagja volt, mikor az elkezdte harcát a diktátor Battista ellen, évtizedeket ült börtönben, miután szembefordult Fidellel. Roberto Martín Pérez Rodriguezzel 28 évi börtön után emigrálhatott Amerikába. Armando Valladares, aki fiatalon szintén Castro forradalmát támogatta, húsz évi raboskodásáról adhatott számot emlékirataiban, amikor végre 1982-ben kiszabadult és elhagyhatta Kubát.

Már Valladares hírt adott külföldi politikai perekről, amelyekben előgyártott ítéleteket hirdettek és amelyek lefolytatásának rendje minden joggal elentétes volt. De habár a kihallgatók és a börtönőrök kezei közt nem egy letartóztatott vagy rab lelke halálát, eddig nem érkezett hír bíróság kiszabott halálos ítéletekről és kivégzésekről. Ochoa és társai esete jelzés, mely súlyos bajokra utal.

G.Gy.

Svédcsavar(gók)

A karibin mar a bú?

Svédország alvilágának ügyetlenebb — vagyis valamely óvatlanság folytán börtönbe került — tagjainak eddig sem kellett attól tartaniuk, hogy bűnhődésük ideje alatt elviselhetetlen testi-lelki sanyargatásoknak lesznek kitéve, ám az a módszer, amelyet a hatóságok most akarnak a gyakorlatban kipróbálni, az ország törvényszéki és egyébként békés természetű polgárait is hitetlenkedéssel vegyes felháborodásra készíti. A terv nem többet és nem kevesebbet tűz ki célul, mint azt, hogy a fiatalok bűnelkövetőket a jövőben hathónapos karibi hajókirándulásra invitálják.

A svéd polgárok indulata olyan mértéket öltött az állami humánus e megnyilvánulása hallatán, hogy az első hatos csoport „büntetését” máris el kellett halasztani. Panaszoknak is az ország szociális gondozói, mondván: az érthetetlen felháborodás veszélybe sodorhatja az egész javító-nevelő rendszer működését. Mint egyikük kifejtette, a svéd jog szerint a fiatalok megtévedetteket nem büntetni, hanem úgymond rehabilitálni kell. S ha az ifjú rablók, tolvajok és garázdák a hajózás fortélyai mellett némi tengerészfegyelmet is elsajátítanak, az csak hasznukra válhat — fejtegeti a derék északi ifjúságvédő. Szomorúan teszi hozzá, hogy a polgárok okvetetlenkedése mi-

att most a neveléssel egybekötendő karibi aktív hajókázás zátonyra futni látszik...

Szegény szociális dolgozókat még az ég is húzza: nem használt ügyüknek túlzottan az sem, hogy az egyik „tengerészjelölt” a minap — megunva a hiábavaló várakozást az indulásra — egyik szabad délutánján megerőszkolt egy 14 éves kislányt, majd még ugyanazon a héten ugyanazzal a kislánnyal még egy ízben elkövette a gáztettet, az illető tehát valamely varázsos karibi sziget helyett immár végleg egy rendőrségi cellában kötött ki. Így azután a terv védelmezői hiába hozzakodnak elő olyan jól hangzó érvekkel, hogy a „hajós büntetés” a kiscsoportos nevelés kiváló prototípusa lenne, és hogy az egy „tengerészre” eső napi költség — 1400 korona, vagyis 215 dollár — jóval alatta marad a börtönök fejenkénti önköltségének, immár a sajtó is kezdi elveszteni türelmét. A lapok nem áttalanak olyasmiket írni, hogy „ha valaki karibi utazást érdemelne, az inkább az áldozat, semmint támadója”. Az egyik újság, mintegy az aduérvet kijátszva, felteszi a szónoki kérdést: hová vezet mindez? Megérjük még, hogy Olof Palme gyilkosát világhírűlő kéjjutással jutalmazták?

Nem csoda — így a másik —, ha az emberek immár azt gondolják: nem is rossz üzlet bűnözőnek lenni Svédországban...

A Parlament nem kezdhet el okoskodni

Interjú Gergely András történésszel

folytatás az 1. oldalról

sokat ezen a parlamenten keresztül viszi.

— Ezek szerint az ellenzék nyomására most ugyanolyan szavazógépet csináltak a parlamentből, amilyen az elmúlt 40 év alatt volt?

— Pontosan. Ez azt jelenti, hogy a Parlament nem kezdhet el okoskodni, hisz téves lenne — saját magukat manipulálnák —, ha most egy akadémikus, demokratikus parlamentet akarnának eljárni a képviselők, amikor nem az, nem lehet az. A parlament hónapjai különben is meg vannak számolva.

— A választások időpontjáról vita van az ellenzék és az MSZMP között, de az ellenzékben belül is. Ha túl sokára lesznek a választások, arra rámehet az ország, hisz az MSZMP — a szavazókra gondolva — valószínűleg nem hoz radikális döntéseket a gazdaság átalakítására. Az MDF — a nyilatkozatokból ítélve — átérzi ezt, és beleegyezne a választások megelőbbi megrendezésébe. Nem okozhat ez szakadást az Ellenzéki Kerekasztalon belül?

— Most már teljes az egyesség abban, hogy ezt a bizonytalan időszakot nem szabad húzni, minden párt márciust tartja a legkésőbbi időpontnak. Ezen belül nincs teljes egyezés, a szakadás azonban kizárt.

Az MDF mindig rugalmas taktikát követett a Kerekasztalon belül, és kompromisszumra kész volt.

— A márciusi időpont nem lesz túl késő? A gazdaság átalakítására azonnali döntéseket kellene hozni, de ehhez kellene egy kormány, mely az új parlament bizalmából kormányoz.

— Az MDF ezért van a lehető legkorábbi választások mellett, ezen a politikai válságon mihamarabb túl kell jutnunk. Ugyanakkor azt is be kell látnunk, hogy az átmenet törvényeinek még ezen a parlamenten át kell menni, a tömegkommunikációról, az erőszakról való lemondásról még meg kell egyezni. A választási kampány idejét ki kellene először tűzni, melyhez legalább három hónap kell. Szeptemberre kell egy teljesen tiszta helyzet és attól három hónapra — decemberben — lehetne a legkorábban választásokat tartani. Nagyon sok szól amellett, hogy még adjunk egy kis időt, viszont a januári, februári választások legalább olyan előnytelenek mint a nyáriak, így csak december vagy március jöhet számításba.

— Az MDF alakulásakor hitet tett a nyilvánosság mellett, ugyanakkor a Háromszög tárgyalások nagy része zárt ülésen zajlik. Mennyire felel meg az MDF alapítónyilatko-

zatának, mennyire tisztességes az, hogy a pártokba nem szerveződé állampolgárokat nem csak a döntésektől, hanem az aktuális információktól is elzárják?

— Valóban így van, ez az átmenetnek egy olyan dilemmája, mint amikor Münchhausen báró a hajánál fogva akarta magát kihúzni a mocsárból. Sajnos nem tudunk ennél jobb modellt kitalálni. Az MDF elveivel viszont nincs ellentétben, hisz a nyilvánosságot a saját tevékenységünkre értettük, itt pedig csak az egyik oldal résztvevője vagyunk.

Egyetlen mentességét azonban a zárt ajtó mögötti tárgyalásnak fel kell hoznom. Amint a tárgyalások nyilvánosak, abban a pillanatban mindegyik fél elkezd kifelé beszélni. Óhatatlanul a nép megnyerésére törekszik és propagandisztikusan, populisztikusan próbál fogalmazni, ez a tárgyalásokat lelassítja, és bizonyos szempontból félre is viszi. Tehát az albizottsági tárgyalások zártkörűvel egyetértek, más kérdés viszont, hogy a tárgyalások után a nyilvánosság kellő tájékoztatása a tárgyalások után nem történik meg.

— A napokban több helyen támadás indult Bíró Zoltán, az MDF egyik vezetője ellen, talán azzal a céllal, hogy leválasszák az MDF-ről. A Hiány című lap például kollaborációval

vádolja. Mit szól ehhez az MDF vezetősége?

— Én inkább azt hiszem, hogy ez már egy modern választási stratégiának a része. Tehát nem hiszem, hogy ezeknek a célja az lenne, hogy akár a Bíró személyét kiiktassák —,

mert látják azt hogy neki a mozgalomban szilárd a pozíciója — vagy az MDF irányán változtassanak. Én úgy érzem, hogy ez egy modern szavazatgyűjtés. Az a naív gondolkodás van mögötte, hogy az ellenfél lejárata és lejáratok malmára hajtja a vizet. Én emögött egy naív számítást látok, és visszaesést egy hagyományos, nem igazán demokratikus viszonyok közé, amely persze demokratikus országokban is létezhet. Az ezzel kapcsolatos remények azonban teljességgel naívak, ugyanis ha a B-ről mond kritikát, akkor csaknem biztos, hogy a szava-

zattöbbség C szervezetnél fog felbukkanni. Az emberek nem a velük élesen szembeállók felé fognak orientálódni, hanem a hozzájuk legközelebb esőhöz. Bíró Zoltán valóban beszélt a Pozsgay autójában — ezt tényként leghatározottabban meg tudom erősíteni —, ez azonban a nyugati demokráciák autózási gyakorlatában sem teljesen ismeretlen szokás. Szerintem ezek a vádaskodások — a kriptobolsevizmusról, hogy az MDF-et az MSZMP teremtette magának — minden alapot nélkülöznek.

Györfly Árpád

És akkor mi van?

Levelet kaptam egy olvasótól a Dátum szerkesztőségéhez. H. K. monogram állt a borítékon, a szöveg alól hiányzott az aláírás. Nem szídmalmazott ez a Pécsről érkezett levél, sőt arról biztosított, hogy a szívből szólottam, amikor a Kádár-rendszer nem éppen dicsőreleg minősítettem egyik cikkemben. Am a feladó mégsem merté kiírni a nevét és a címét, mert szemléto-mást nem bízott a postában. Attól tartott, hogy én a levelet meg sem kapom, miközben az illetélen levéltérítő jóvóltából rajta elverik a port. Adjam jelét a lapban, hogy a levél megjött, akkor majd közli a nevét — írta befejezésül ismeretlen pécsi olvasóm.

Egy budapesti barátom, akivel évek óta alig-alig hozott össze a véletlen, találkozni kívánt velem. Am nem hívott fel telefonon, bár ismeri a számot, hanem — felhívott egy közös ismerősünkkel. Miért ez a körülménység? Mert félt, hogy az én telefonomat lehallgatják (hát hogyan, egy ilyen hírhedt ellenzékiét...), és akkor illetéketlen „illetékesek” megtudják, hogy kapcsolatban áll velem.

Bizony, az emberek félnek. Még mindig félnek. És nagyon sokan talán még addig sem me-

részkednek, mint az itt említettek. „1956-ban édesapámat is elintézték évekre, nehezen tudott talpraállni” — írta a pécsi olvasó. Megérttem a félelmet. De azért jó lenne, ha immár leküzdene magukban. Amikor már kétszáz ezer ember előtt a Hősök terén hangzott el, hogy ebben az országban nem akarunk többé kommunista pártidiktatúrát, sem szovjet bábállamot, akkor talán az sem hoz már veszélyt senkire, ha a Gádóhoz hasonló felforgatónak telefonál vagy levelet küld.

És ha mégis? Ha mégis akadnak helyi hatalmaskodók, bosszúra szomjas kisszerű alakok, akik ártani próbálnak? Akkor már meg kell hátrálni? Vigyék csak vásárra bőrüket az Orbán Viktorok, a többiek továbbra is csak a fal mentén oszonjanak?

Nem. Tessék csak vállalni a kockázatot, hogy a főnök — ne adj isten — megvonja a prémiumot. Tessék csak bátran kiállni. Legfőbb fegyverünk és szövetségünk a hatalmaskodók ellen épp a nyilvánosság.

Nem tetszik nekik? És akkor mi van? Mi meggyünk az utunkon.

G.Gy.

D Á T U M

Romániában hazátlan koldusok voltak, — Magyarországon lerománozták őket

Erdély — Közművelődési Információs Tanácskozás ajánlásai (2.)

Javasoljuk az Országgyűlés elnökének és tanácskozásunk védnökének, Szűrös Mátyás úrnak, továbbá Kulcsár Kálmán igazságügyminiszter úrnak, hogy az Országgyűlés még ebben az évben tűzze napirendre az állampolgárságról szóló törvény módosítását és a világ bármely tájáról hazatérő magyarok számára tegye lehetővé az állampolgárság azonnali, vagy rövid időn belüli megszerzését — mint azt teszi az NSZK a németek, vagy Izrael a zsidók esetében —, még akkor is, ha az elbocsátó ország rendelkezései ezzel ellentétesek.

5. Szégyenteljes tény, hogy a munkaadók közül sokan kihasználva a menekültek és az áttelepültek kiszolgáltatott helyzetét, lényegesen alacsonyabb bért fizetnek nekik, mint a hazai dolgozóknak. 15—20 éves munkaviszonnyal rendelkező szakmunkások nem egy esetben kezdő bérral kénytelenek elhelyezkedni.

Javasoljuk Nagy Sándor főtitkár úrnak, hogy a SZOT érdekvédelmi tevékenységét az áttelepültekre és a menekültekre is terjessze ki. Járuljon hozzá annak megértéséhez, hogy ez a gyakorlat szöges ellentétben áll a munkás szolidaritás elveivel. Kérünk ezenkívül minden munkáltatót, hogy ne a történelmi helyzet ellentmondásai-

nak kihasználásával próbáljon többletnyereségre szert tenni.

6. Az emberi és beilleszkedési gondokat az adminisztratív rendszabályok indokolatlanul fokozzák. Érthetetlen, hogy Magyarországon magyar embernek a magyar néven közismert szülőhelyét és keresztnevét miért nem lehet magyarul anyakönyvezni. Jelenleg a magyar közigazgatás átveszi a diszkriminatív román helység- és személynév megjelölést. Magyar ember a magyar állampolgárság elnyerésekor mindkettőt idegen nyelven kénytelen viselni!

Javasoljuk ennek a bürokratikus, nemzeti érzéseket sértő és okatlan szabálynak a megváltoztatását, és kérjük, hogy a több nyelven is közismert személynév- és helységneveket az adott állampolgár által megjelölt nyelven lehessen anyakönyvezni.

Hasonló módon érthetetlen gyakorlat, hogy a belügyminiszter az Elnöki Tanács elé terjesztett honosítási kérelem továbbítását megtagadhatja. Csak a sztálinista jogsértő igazgatási rendszer maradványaként fogható fel ez az eljárás, mivel ez ellen fellebezni sem lehet semmilyen magasabb fokú hatósághoz. A menekültek kiszolgáltatottságát, kiismerhetetlen és megfellebbezhetetlen

hatalmaktól való függőségük tudatát ilyen és ehhez hasonló jogszabályok lényegesen erősítik.

Javasoljuk ezért Horváth István belügyminiszter úrnak, hogy az állampolgársági kérelem megtagadásának egyszemélyi, abszolút hatalmával ne éljen, minden kérelmet továbbítsa az Elnöki Tanács felé, illetve ennek a jogsértő jognak kezdeményezze a megszüntetését.

II. A HATÁRAINKON KÍVÜL ÉLŐ MAGYAROK ÉRDEKÉBEN

1. Az elmúlt 40 év tanterveiből hiányzott a Kárpát-medence történelmének, földrajzának rendszerrelvő oktatása. Megdöbbentő a nagyméretű tudatlanság. Következtesen hozzá kell látni a határainkon kívül élő magyarság történetének, művészetének, népművészetének, a területek táji tagoltságának, földrajzának, nevezetességének megismertetéséhez. Elsősorban az iskolai tankönyvekben szükséges tantárgyanként a Kárpát-medence magyar vonatkozásainak beépítése. De kívánatos, hogy a saját eszközeikkel a tömegkommunikációs eszközök, a TIT szervezetek, az egyházak, a múzeumok, a könyvtárak, a

művelődési házak is hozzájáruljanak az ismeretek elterjesztéséhez, a tájékozatlanság csökkentéséhez.

Ajánljuk minden oktatási és kulturális területen dolgozó értelmiségi figyelmébe.

2. Magyar könyv vagy sajtótermék Romániába semmilyen formában — még csomagolópapírként sem — juthat be. Ezért határozottabban kellene vállalni az információközvetítés feladatát a televízióknak és a rádióknak. Elsősorban arra lenne szükség, hogy a Kossuth Rádió — mivel ezt lehet a legszélesebb körben fogni — sugározzon hetenként többször, meghatározott rendszerességgel Erdélyre vagy a határainkon kívül élő magyarok helyzetével foglalkozó, nekik szóló műsort. Ez az idegenben élő magyarság önfenntartó erejének megtartását sokban segítené.

Ajánljuk Hajdú István úrnak, a Magyar Rádió elnökének és Bereczky Gyula úrnak, a Magyar Televízió elnökének.

3. Sokan próbálnak segíteni otthon maradt erdélyi rokonainak, barátaiknak. A feladat nagysága azonban jóval szélesebb körű társadalmi összefogást igényelne. Különösen mivel nem lehet túl gyakran kockázat nélkül átlépni a határt. Pedig emberi kapcsolatok létesítésével, az együttérzés kimutatásával és az elemi szükségleti cikkek hiányának enyhítésével mindennél erősebb szálal teremthetünk a hazai és a hazán kívül élő magyarok között. Történelmi jelentőségű tett lenne, ha minden hazai magyar család felkeresne egy évben egyszer egy határainkon kívül élő magyar családot.

Ajánljuk a kezdeményezés fölkarolását pártoknak, társaságoknak, egyesületeknek és kérünk minden felelősen gondolkodó magyar állampolgárt, személyesen is járuljon hozzá ahhoz, hogy népünk becsülettel meg tudjon felelni ennek a történelmi kihívásnak.

A tények feltárásában és az ajánlások megfogalmazásában közreműködtek a békéscsabai, debreceni, esztergomi, szegedi erdélyi körök képviselői. Összeállította:

a Magyar Népművelők Egyesülete munkacsoportja

Szociológiai vizsgálat

Az Erdélyből áttelepült magyarok társadalmi helyzetét vizsgálja a Magyar Tudományos Akadémia Szociológiai Kutató Intézete a Magyarországi Kutató Intézetrel együtt. Szeptemberben kezdik azt a reprezentatív felmérést, amelynek során az 1945 óta törvényesen áttelepült romániai magyarok sorsának alakulásáról tájékozódunk.

Heltai Péter szociológus az MTI munkatársának elmondta, hogy mintegy 1 500, más-más időszakban áttelepült, különböző korú, foglalkozású és lakhelyű személy anyagi körülményei iránt érdeklődnek. Keresik a választ arra a kérdésre is, hogy miként alakult ezeknek az embereknek az élete hazánkban: megélhetési, tanulási, művelődési lehetőségei azonosak-e a magyarországiakkal, és élnek-e ezekkel a lehetőségekkel? Vizsgálják, hogy hátrányos helyzetben vannak-e némelyek közülük, s ha igen, miért? Tudakozódnak továbbá a gondjaik, problémáik felől.

A kutatók igyekeznek megismerni, hogy az áttelepült erdélyieknek sikerült-e beilleszkedniük a magyar társadalomba, a család, a rokonok, a barátok hiánya nem nehezítette-e az asszimilálódásukat. Felmerik azt is, hogy a magyar társadalom miként viszonyult az

Erdélyből érkezettekhez, hogyan segítette boldogulásukat évekkel ezelőtt, amikor keveset tudtak az Erdélyben élő magyarok nehéz helyzetéről, és hogyan segíti napjainkban, amikor nyilvánvalóvá vált a romániai nemzetiségek jogfosztottsága.

A szociológiai vizsgálat másik célja: feltárni azokat az okokat, amelyek a hagyományos erdélyiek szülőföldjük elhagyására késztette, illetve kényeszerítette.

Az eddigi tapasztalatok szerint főleg az értelmiségiek szánták el magukat szülőföldjük elhagyására.

A legutóbban azért, mert a román politika az erdélyi magyar értelmiséget tudatosan a perifériára szorítja, egyebek között megszünteti a magyar pedagógusok utánpótlását, a csekély számú magyar tanárt Románia belsejébe helyezi, onnan viszont román oktatókat küld a magyar településekre. Ezáltal a szakmai fejlődés, érvényesülés lehetőségétől fosztja meg a magyar értelmiségieket, ugyanakkor megakadályozza, hogy a magyar gyermekek elsajátítsák, beszéljék anyanyelvüket. Nem kevés az olyan áttelepült, más foglalkozású dolgozó sem, akit ugyancsak a fizikai-szellemi, lelki kiszolgáltatottság kényszerített Erdély elhagyására.

„Ez menni, menni, menni fog”

„Ez menni, menni, menni fog...” Carmagnole-t táncol Magyarország miniszterelnöke

Elültek a nagy forradalom bicentenáriumának ünnepség-hullámai Párizsban és a művelt világban. A televízió jóvoltából a magyar néző is gyönyörködhetett a minden eddiginél fényesebb és csillogóbb ünnepségsorozatban a Champs Elyseé-n, s hallottunk egy-két hazai ünnepségről is július 14. környékén.

Mindezek közt, aki láthatta, aki ott volt, annak alighanem a nyár legnagyobb élményét *Markó Iván* baletta, *A forradalom gyermekei* nyújtotta a Szegedi Szabadtéri Játékok nyitó előadásaként, július 13-án este. A francia forradalom hatalmas apparátussal megelevenített emlékműsorában lélegzetelállító fények, színek és piros sapkás tömegek áradtak a lenyűgöző méretű színpadon, miközben halványan ismerős, régen

hallott melódiák gyöngyöztek elő a hangszórókból. A „*Ca ira...*”, a *Marseilles* meg egy fülbe mászóan kedves táncdal, amelynek a szövegét is bizonyára sokan ismerik, visszatérő refrénszerű sorával: „Ez menni, menni, menni fog!...” S úgy kezdődik, hogy „Lám szól a Carmagnole...” Vagyis „a” *La Carmagnole*, a francia forradalom nagy demokratikus nemzeti néptánca. Vérpezsdítő dallamára százak, ezrek álltak be a forradalom hosszan kigyózó táncvonulatába, a lerombolt Bastille előtti térről elindulva, s a tömeg egyre nagyobb, a dal mind ércesebbé vált.

Bizonyára sok nézőnek eszébe jutott: milyen kár, hogy a magyar nép ezeket a dalokat igazából nem ismerhette meg; a Carmagnole-t nem táncolhatta el...

Talán erre is gondolt a koreográfus-rendező Markó Iván, amikor az egész estés emlékműsor fináléjában ezt táncolta a mintegy száztagú kiegészített balettkar a színpadon. Majd fergeteges tapsvihar közepette újra kezdték. A kosztümös párizsi nép „letáncolt” a nézőtérre, ahol pillanatok alatt százak léptek a táncolók közé. A sor eleje visszakigyózott a színpadra, körbe táncolta, majd

újra célba vette a helyéről fölállva tapsoló hätzres publikumot.

És ekkor már ott volt köztük valaki, akit a közönség külön ovációval fogadott. Messziről csak annyit láttunk, hogy a táncot vezető Markó Iván a díspáholytól kezét nyújt valakinek, majd magával vonja.

Németh Miklós, a kormány elnöke ropta a Carmagnole-t, kiváló ritmusérzékkel és lelkesen. A tömeg pedig ugyanilyen lelkesen énekelte a táncolókkal együtt:

„Ez menni, menni, menni fog!...”

Fotó: Enyedi Zoltán

mottó: Pokol talán nincs, de ördög bizonyosan van. A nyomdákban cserélgeti a betűket, csúri-csavarja a szavakat. Férhadhatatlan és buzgó: állandóan „alkot” a nyomda ördöge.

Nem kellett magát Kelet...

...Legalábbis a Könyvvilág júliusi számának recenziója, Marno János szerint, aki Pászka Imrénének az ókori kínai gondolkodók írásából összeállított gyűjteményét taglalja. Nem tudni, mennyire jártas az ördög Keleten (ahol már akkor is nyomtattak, amikor a nyomdának még nem volt ördöge), de tény, hogy jól szórakozhat *Mo-Ti* mester motívumain, Konfuciusz *konfuzusságán* — mármint azon, ahogy az egészet a szerkesztő Pászka Imre nem tette alá (na, nem, az túl európai), hanem: „ég alá” hozta. Teljesítményét így kommentálja Marno János: „Badar szókat csépeltek, mosolyog maga elé Lao Ce, a bölcs ember füle külső hang (szerszám) nélkül hall csak igazán tökéletesen, szeme ha falnak (fának) fordul, látja világot az odakinn zajló eseményeket (tudniillik az erdőt), s ha semmit sem tesz, úgy lesznek a számára maguktól értetődővé az égi égalatti dolgok.”

Nem tehet mást, ezt üzenni az ördög keletre és nyugatra: uraim, semmi új az „égi égalatt”, legfőbb a Nap; no de a Nap alatt már igazán semmi sem új. És igazat ad az ördög Marno Jánosnak is: „Hát kérem, tárja szét kétszer kettő, az egyenlő öt kezét a recenziós, itt van a kínai puli (vagy a fordítottja) eltemetve.”

Temetés: O. K. De kié? A kínai pulié vagy a ...fordítottjé? Mert mindkettő lehet tetszalott. És az utóbbi föltámasztásának ördögi mód sok hívet toborozhatnánk. Az „égi égfölött” hátha van mennyország — én, az ördög erre voksolok! — s milyen szép lenne, ha a kínai puli csaholása nem is, de a k... kuli sóhaja minél gyakrabban a mennybe hallatszana (hiszen olyan mennyei!).

Az ördög ugyan nem *János*, de ezt az eszmét olyan szépnek találja, hogy *Jani* legyen, ha virgonc jókedvében olykor bele nem *marno!*

(i)

Tessék mondani

Szörtyly Lezsl rovat

Tisztára mossuk Magyarországon is a pénzt?

Mottó: Olyan, mint a rézgálic, kéket mutat, zöldet fest. (Tájnelyvi közmondás)

Ha valaki nem ismerné a címben foglalt jelenséget, némi magyarázattal szolgálok.

Az, ugyebár, közismert, hogy Olaszországban a maffiózók, mondjuk, a kábítószert üzleteiken szerzett pénzt különböző legális, hivatalosan elfogadott és működő vállalkozásokba fektetik. Például építő vállalatokba (a filmekből tudjuk így szokták az építkezési gödrökbe betemetni a számukra nemkívánatos személyeket) gyümölcskereskedelembé, gépgyárakba, stb. Ezzel tehát beáramoltatják a pénzpiacra és megforgatják a *tisztátalan úton* szerzett pénzüket. Az egyes vállalkozások és hivatalos üzleti szerződések haszna aztán már mint *tiszta haszon* jelenik meg az állami ellenőrzés előtt.

Közgazdászaink is tudják (a magyar történelemben) nem ez az első eset, hogy külföldi segítségre szorulunk. Trianon után a monarchia összeomlását követő sokkból a Horthy-korszak is külföldi segítséggel kényserült gazdasági életünket helyre állítani. A kialakult hiperinflációs pénzromlást, melyet többek között a fegyvergyáros, háborús szállító, va-

lutával üzérkedő újjgazdagok is okoztak és ezt súlyosbítva a hadinyereség adó fizetése, tehát ezért az ésszerűség határain túl mindent megtettek már akkor a külföldi tőke beáramoltatására. Ez pedig egyezett a győztes nagyhatalmak politikájával, mely szerint új nemzeti kisállamokban látta biztosítékát az orosz forradalom tovább terjedésének és a német revansvágy megakadályozásának. Bár tudomásom szerint a Horthy-korszak alatt nem végeztek ki többszáz embert és nem törték meg egy nemzet erkölcsi karakterét azzal is, hogy a külföldi valuta beáramoltatásának mindenhatóságát hirdették. A hárommillió koldus országához pedig mi már így is közelítünk, erősen feladva emberi méltóságunkat.

Szóval, hasonló helyzet volt a maihoz; külföld is akarta, mi meg eszelősen kapkodtunk a valutájuk után. Bár talán az erkölcsünk és méltóságunk még az akkori kunyerálásban sem süllyedt olyan szintre, mint ma. Mert ez még akkor sem lenne elfogadható, ha tudjuk, aki ma Magyarországon az MSZMP párt-diktatúrája után tönkretett gazdasági életet helyre akarja állítani, annak külföldi kölcsönökre és a külföldi valuta országunkba való beáramoltatására kell támaszkodnia.

Ha már az erkölcsnél tartunk, akkor vizsgáljuk csak meg hogyan is mossák nálunk tisztára azt a tisztátalan, „láthatatlan” adómentes jövedelmet? Mert már elfogadott szállóige lezülletett hétköznapi kínálódásainkban; mindenki ott csapja be üzleteléssel a másikat, ahol tudja és annyit csal, amennyit tud.

Vegyünk egy közismert céget, az IBUSZ-t. Jönnek a külföldi csoportok, köztük szép számmal nyugatiak. Az ilyen nyugati csoportok idegenvezetői tehetségükhöz mérten végzik a munkájukat és természetesen igyekeznek a vendégek kedvében járni, erőt és fáradságot nem kímélve a várható pénzjutalom reményében. Az eredmény sokszor nem is marad el. A csoportból valaki (valakik) miközben érzékeny búcsút vesz(nek) a csoport vezetőjétől, díszkréten némi pénzmagot csúsztat(nak) a kezébe. (Ötven-száz dollárt, márkát). Az illendőségi szabódás után a csoportvezető természetesen elfogadja, aztán — az eddigi törvények szerint rákényszerülve, de még ma is jobban járva — *feketén* — átváltja forintba. Amikor már összegyűlt egy aránylag szép summa, akkor, mondjuk, beszáll egy ruha-butikushoz „csendestársnak”. A butikos

többlethasznából pedig már *tiszta pénzzel*, legálisan részesedik. Avagy; anyagot vásárol blúzra, szoknyára, ruhára és nőnemű hozzátartozója megvarrja, a készruhát pedig elviszi a butikoshoz, aki „természetesen” könyvelés nélkül átveszi, árusítja, a „tiszteséges” hasznából, és már tiszta pénzből pedig mindketten részesednek. No persze az IBUSZ irodán papírokkal pepecselgetőnek is módjában áll hasonló akciót véghez vinni. Ő, például, mondjuk, becsapja a csoportvezetőt, ameddig tudja. Ha egy keleti — és hangsúlyozom keleti — csoport programjában lovaglás is szerepel, akkor a csoportvezetőnek adott programból ezt kihagyja és az így olcsóbbá váló program megmaradt valutáját (például rubelt) zsebre vágja. Majd jön a butikos akció.

Azok az apró pénzkereseti manőverek, amikor is mindig ugyanaz a fényképész csinál képet az egyes csoportokról, a csoportok tagjairól és ebből kap bizonyos százalékot a csoportvezető, vagy elintézi, hogy mindig ugyanabba az étterembe, csárdába vihesse őket, szintén bizonyos pénzösszeget kapva, ezek már szinte elhanyagolható fogásoknak minősülnek.

Van egy enyhén szólva zülletett kocsmá a lakókörzetemben. Havonta kb. 16-18 000 üveg sör fogy el, (ha nem több) nem számlálva a rövid italokat és fröccsöket, melyek szintén nem elhanyagolható hasznat hoznak. A kocsmá mellett közvetlenül egy butik; farmer nadrágok, szoknyák, füléstelel matricákkal díszített garbók, pólók. A kocsmát ugyanaz az ember bérel az államtól, aki a melleve lévő üzlethelyiségben megnyitotta butikját, miután

kihalt onnan egy öregasszony, aki lakásként használta.

(Az csak „természetes”, hogy elintézte a tanácsnál a bérlemény megszerzésének jogát). Hárman dolgoznak a kocsmában; egy a kávé főzi és „takarít”, összeesepri a részeket levert poharait, egy a pult mögött automata gyorsasággal méricskél, löki a vendégek elé a sörösüvegeket, egy pedig a nyolc-tíz billegő, kerek bádogasztalnál kornyadozókat szolgálja ki.

A butikban pedig egy lány szolgál ki. A főnök időnként feltűnik, hol a kocsmában, hol a butikban. Számolja a pénzt, ellenőríz, kasszíroz.

És most számolhatunk mi is, hogy a kocsmá igen tetemes *piszkos, többletkeresetét* (még a jatt szétosztása után is) hogyan „irányítja át” a butikjába a főnök és mennyi forint válik így legálisan *tiszta jövedelemmé* az eladott farmerekből, szoknyákból, blúzokból.

A tanácselnökök országsszerre ismert telekspekulációiról vagy a szintén közismert pénzügyminisztériumi olcsón, hivatalból kiutalt telekvásárlási és felárral továbbadott tranzakciókról nem is beszélve.

Érdemes lenne utána nézni és nyilvánosságra hozni ezt a fajta „szocialista pénzmosást”, ha nem lenne feljelentgetés íze a dolognak, ami — más vonatkozásokban — hazai emberi kapcsolataink között elborzasztó emlékeket is idézhetne. És azt sem szabad elfelejteni, hogy egészen mások az emberi kapcsolatok vidéken, mint, mondjuk a fővárosban. Vidéken jobban érzékelhetők, nyilvánosabbak az emberi viszonylatok.

Egy tény; az évek során a fentiekhez hasonló pénz tisztá-

ra mosási módszerekkel lettek egyesek dúsgazdagok, építettek fel a Balaton-parton az üdü-lővezetekben és kis vagy nagy városokban milliós, többszintes villákat, közvetlenül a párt-bürokrata hivatalnokréteg sajátos hasznából épült villái mellett. Szépen megvannak egymás mellett, jelezve kiből is áll, tevődik össze a mai magyar *pénzarisztokrácia*.

Ők csupán pártfunkcionáriusok és a pártállam létrehozásában, működtetésében érdemeiket szerettek csoportja karöltve az üzletelők csoportjaival és nem arisztokrata származású gazdagok kiváltságok rétege, mint a szőlőkkel kritizált kapitalista rendszerekben.

Talán azt is érdemes lenne valakinek megvizsgálni, vajon mikor és hányan merítük ki ennek a pénzarisztokráciának tagjai közül a *pénzrontás* jogi kategóriáját, a forint értékének csökkentésével járó gazdasági bűncselekményt, Mennyiben lehetne — vizsgálatok, dokumentumok, tanúk alapján — az ország gazdasági lezülletésben *bűnsegédi, bűnrészességgel* vádolni őket? Persze, tudjuk, bizonyíthatatlan bűnösségük és csak a szegény állampolgár füstölöghet elrévedezve magában a megbüntetésükről. Valahogy úgy áll a helyzet, mint Móríckával a jelmezballon, aki meztelenül, fején egy dióval érkezik és amikor megkérdik tőle, hogy milyen jelmez, azt válaszolja; diós metélt.

Nos, ez a helyzet a kis magyar pénz tisztára mosási akció pszichológiából ismert áthárítási, védekező mechanizmussal is. Csak a hülye nem látja, milyen jelmezbe is bújnak a delikvensok.

ASE: NB II sose?

Újra otthon készülnek a Mohácsi Új Barázda Tsz SE labdarúgói az NB II-es nyitányra.

Ami a nyári holidény eddigi fejleményeit illeti, Bózsöny János vezetőedző nem repes az örömtől. Igaz, hogy a három meghatározó kölcsönjátékos közül a csatár Adit és a középpályás Gilitschet sikerül megtartani (Sipost viszont nem, mert egymillió-kétszázötven kért érte a Videoton), de a „régimotorosok” közül csaknem egy fél csapatra való játékos távozott, illetve távozik. Még a tavaszi idény közepén az NSZK-ba ment Csibi máig sem került elő, Papp dr., Bendes dr., Öbert alacsonyabb osztályban Somberekben folytatja, Hrotkó külföld felé kacsingat, így a húszas keret helyett csak tizenötös létezik Mohácson. Ennek tagja már a Szigetvárról igazolt Szelei, valamint a saját ifjúsági

csapatukból fölkerült Ritter Ákos is.

— Nem arról van szó, hogy játékerőben gyengültünk, hiszen alapjában véve megmaradt a tavalyi ütőképes csapatom — bár Sipos mindenképpen veszteség —, de tartok attól, hogyha közbejön néhány sérülés, sárgalap, kiállítás, máris gondban leszünk. Például, ha megsérül Adi, aki az alapozó időszakból két és fél hetet sérülten csinált végig. Ha kidőlnek a sorból a kulcsemberek, nem tudjuk őket pótolni — agódiuk az edző.

Éppen ezért — a tavalyihoz hasonló szereplés megismétlése és az esetleges fölbbkapaszkodás érdekében — már van a háttérben egy többek által „kikotyogott” erősítési csomagterv. Finnországban ugyanis éppen akkor szünetel a bajnokság, amikor még nálunk az javában zajlik, és a mohácsi-

ak októbertől szeretnék megszerezni a volt PMSC középpályás Lőrinczet és az Újpestet is megjárt csatárt, Kiss Sándort.

*

A paksi rivalizálásból vesztesen kikerülő Atomerőmű SE NB III-as csapata újból megcélozza az NB II-be jutást. Annak ellenére, hogy távozott a tavalyi együttesből Varga, Vető és a középpályás Nagy Lajost pedig a Veszprém akarja elvinni. A távozóik helyére szeretnék megszerezni a már náluk levő, Kiss György (az Universitas PEAC-tól) és Németh Tibor (a Nagykanizsai Volán Dózsából) mellett az NB I-es Siófok három játékosát: Burait, Laczkovicsot és Bodát. Az atomos gárda vezetőedzője továbbra is Botos Antal.

Farkasházi, mint hírmondó

Csekély deficitel zárta a Bundesliga a nyári átigazolási időszakot, azaz valamivel több labdarúgó távozott a nyugatnémet csapatoktól, mint ahány új külföldi érkezett. A kisebb veszteség ellenére az NSZK-ban továbbra is magas színvonalú küzdelmeket ígér a nemrég indult bajnokság, az idén sem lesz hiány klasszis futballistákban a pályákon.

Ebben az évben 15 országból 39 idegenlégiós szerepel a Bundesligában. A legnagyobb létszámban Jugoszláviából és Norvégiából vannak labdarúgók: heten-heten szerződtek nyugatnémet csapatokhoz. Kö-

zülük a legnagyobb csillag Radmilo Mihajlović, a Dinamo Zágráb volt játékos, aki rögtön az első fordulóban emelkedet találatlaltal segítette győzelemhez a Bayern München együttesét.

A bajnoki címvédő bajorok mégsem érte, hanem az Aston Villa skót játékosáért, Alan McNallyért fizették a legtöbb pénzt, 3,3 millió márkát. A norvég piacot évek óta a Werder Bremen és a Mönchengladbach képviseli „uralják”, de a Leverkusen, az FC Köln, valamint a Bayern is szívesen válogat a skandináv ország kínálatából. Norvégia viszonylag ala-

csony árai miatt vonzó a játékoskeresőknek, míg a dánok a jó minőségért nagy összegeket kérnek. Brian Laudrup például 2 millió márkáért írt alá a Bayer Uerdingenhez.

A csehszlovák labdarúgók is szívesen látják a Bundesligában, közülük immár négyen szerződtek nyugatnémet csapatokhoz. Ezzel szemben a Magyarországot egyedül Farkasházi László (Bochum) képviseli Európa egyik legszínvonalasabb bajnokságában. Igaz, nem kis dolog, hogy ő a másodosztályú BVCS színeiben szerepelt idehaza...

Ligába tömörült amatőrök

Ne legyen szabad rablás!

Az MLSZ kezdeményezésére a megyei szövetségek vezetői és az NB III-as versenybizottságok elnöke elhatározták, hogy megalakítják az amatőrök ligáját.

A mintegy 4 000 csapat érdekeit képviselő szervezet május végén, Vörösbényben megtartotta alakuló közgyűlést, s ezen a tanácskozáson Bartalfi Károlyt választották a liga elnökének. A sportvezető, aki a Veszprém Megyei Ifjúsági és Sportosztály labdarúgó szakfelügyelője és a Veszprém Megyei Ifjúsági és Sportosztály labdarúgó szakfelügyelője és a Veszprém NB I-es együttesének elnökségi tagja, a ligaelnöki tisztséggel egyben az MLSZ alelnöke lett.

— A sok tennivaló közül a legfontosabb a szakmai fejlődés biztosítása és az erkölcsi romlás megállítását — mondta. — Mi a másodosztálynál alacsonyabb szintű futballisták védelmét tartjuk szem előtt, s meggyőződésem, hogy sok múlik ezen a területen.

Hivatalosan mikor alakulnak meg?

— Az amatőr liga gyakorlatilag megkezdte működését és remélem, hogy heteken belül a hivatalos bejegyzést is sikerül elintézni. Ehhez még a hivatalos utat végig kell járnunk.

Mi az, amin feltétlenül változtatni szeretne?

— Az átigazolási szabályzatot jó lenne mielőbb módosítani. A jelenlegi rendszer a játékosok felfelé áramlását szol-

gálja elsősorban, ami nem is lenne baj. Annál nagyobb gondot jelent, hogy a nevelőgyesületeket nem ösztönzik a jobb szakmai munkára.

Ha valahol feltűnik egy tehetség, igyekeznek inkább „eldugni” a világ szeme elől, hiszen a nagycsapatok áron alul elvihetik, egy idő után pedig akár a vételár tízszereséért is továbbadhatják a futballistát. Az átigazolási összegeket tehát meg kell emelni az alsóbb osztályokban.

Attekinthető ez a terület?

— Tény, hogy rengeteget kell járnunk az országot ahhoz, hogy tájékozódjunk. A jelenlegi MLSZ elnökség szerint minden munkát az adott területen kell elvégezni, felülről nem lehet a gondokat megoldani. Ezzel az amatőr liga is egyetért.

Marseille dél-amerikai csomagtervében

Ha nem Maradona, akkor Bebeto

A francia bajnok és kupagyőztes Olympique Marseille labdarúgócsapatának nagyhatalmú elnöke, Bernard Tapie ezúttal az olasz RAI televíziós társaságnak adott nyilatkozatában jelentette be az újabb átigazolási terveket. Az üzletember kényszerűen lemondott az argentin Diego Maradona szerződéséről, de már itt vannak a következő kiszemeltek: az uruguayi Enzo Francescoli és a brazilok kedvence, Bebeto.

— Maradona átigazolása ügyében többször is tárgyalás-

kat kezdeményeztem a Napoli vezetőivel, de Corrado Ferlaino klubelnök egyszerűen visszautasította javaslatomat — jelentette ki a sértődött Tapie. — Sőt, még egy időpontban sem sikerült megegyeznem Ferlainóval. Úgy látszik, Margaret Thatcher brit miniszterelnök és Francois Mitterrand francia elnök hajlandó szóba állni velem, a nápolyi csapat főnöke nem. Mit képzel ez az ember magáról?

A költői kérdés után Tapie beszámolt legújabb terveiről.

A marseille-i elnök a közelmúltban Londonban járt, s tájékozódott Peter Beardsley (Liverpool) és Mike Harford (Luton) szerződésének lehetőségéről.

A legnagyobb „fogás” azonban a dél-amerikai bajnokságon befutott brazil tehetség, Bebeto lenne. Tapie anyagi akadályokat mindenesetre nem ismer: a híresztelések szerint Maradona aláírásáért a Napoli-nak 10,5, a játékosnak 3,5 millió dollárt kínált volna a pénzember.

A magyar repülés újabb elismerése

A FAI fiai repkednek és repítenek

A repülés szerelmeseinek figyelmére péntektől ismét Magyarországra irányul. Augusztus 4 és 14 között Békéscsabán rendezik meg a VII. Motoros Műrepülő Európa-bajnokságot.

Mi is a műrepülés? Ember és gép különleges repülőhelyzete, az ember és gépe túróképeségének próbatétele. A kötelező és szabadon választott gyakorlatokat a pilóták egy bizonyos mértékű terület felett hajtják végre, a teljesítményüket nemzetközi zsűri értékeli. A magyar csapatot hat férfi és egy női versenyző alkotja. A repülés nem tömegsport, nálunk nincs repülőgépgyártás, ám Magyarországot mégis „jegyzik” az aviatika. Ennek egyik bizonyítéka, hogy a Nemzetközi Repülő Szövetségnek (FAI) magyar alelnöke van, Szepesi József személyében, aki a Magyar Repülő Szövetség főtitkára. Vele beszélgettünk.

— Néhány hónap telt el azóta, hogy a repülő világversenyek történetében politikai szempontból is egyedülálló esemény részesei voltunk: az osztrákokkal közösen rendezett vitorlázórepülő világbajnokság. Most már elmondható, hogy a légtér nyitott volt a miatt korábban az aggályok egész sora merült fel. Kiket igazolt az a verseny?

— Azokat, akik hittek abban, hogy ilyen versenyeket lehet és kell is rendezni. Ez esetben az történt, hogy két eltérő társadalmi rendszerű ország vállalta ezt a nagy versenyt. Közel száz gép berepülhetett

hozzánk, leszállhatott, visszarepülhetett; szabadá vált a határ. Ilyenre nem volt példa 1945 óta. A nemzetközi Repülő Szövetség elnöke a júniusi tanácsülésen példaértékűnek minősítette. Valóban az is volt. Hiszen a kis országok egyedül képtelenek olyan versenyt rendezni, amely nagy légtér igényel. A másik fontos tanulság: a VB bebizonyította, hogy sem a repülésbiztonságot, sem az államérdeket nem sérti az ilyen rendezvény. Tehát fölösleges volt az aggályoskodás, melyet leginkább azzal szemléltethetnénk, hogy 1983, az előkészítés kezdete után három évvel a legfelsőbb politikai vezetésnek kellett kimondani az igent. Korábban és más szerek ezt nem merték vállalni.

— A Műrepülő EB nagy technikai felkészültséget kívánó verseny. Abban, hogy Magyarországra bízták, a hazai repülés, vagy — képletesen

szólva — a nyitottabb légkör is szerepet játszott?

— A kettőt kétségkívül nem nehéz összekapcsolni, de a döntő a magyar repülés elismerése volt. Itt említtem meg, hogy Magyarország már 1910 óta tagja az öt évvel korábban alakult FAI-nak. A történelem viharos szakaszai után, 1960-tól ismét számoltak velünk, amit olyan események bizonyítanak, mint a II. Motoros Műrepülő VB, az I. Női Vitorlázórepülő VB, a Sárkányrepülő EB megrendezése. És szívem utalok a napokban zárult Oldt Timer találkozóra — az elsőt is mi rendeztük 1983-ban — a régi gépek bemutatójára, amelyen Braziliától Új-Zélandig közel száz gép vett részt Farkashegyen. A kísérők, értehetően az ország változásai iránt is megkülönböztetett figyelemmel érdeklődtek. Ez a fokozott érdeklődés tapasztalható a Műrepülő EB iránt is, hiszen a világbajnokságon, az

USA-ban 12 ország vett részt, Békéscsabára pedig 15 országból jönnek. Tehát a kérdésre azt válaszolnám, hogy a magyarországi változások elismerése is benne van abban a képben, melyet sajátos módon segíti formálni a magyar repülés. Szívesen említem meg ezzel kapcsolatban, az elismerés bizonyítékaként, hogy egy év múlva mi rendezzük a Nemzetközi Repülő Szövetség III. kongresszusát és érdeklődés máris minden eddigi, hasonló eseményt felülmúlt.

— Ugyanakkor tény, hogy két szocialista ország tüntetően távol marad az EB-től, az NDK és Románia.

— Nézzé, nemzetközi kapcsolatainkat nem kis erőfeszítések és gyanakvások közepette építettük. Azt mondhatom, hogy igen jó viszonyban vagyunk a nyugat-németekkel, az osztrákokkal, Jugoszláviával. Keressük az együttműködést a szocialista partnerekkel is, kapcsolatainkban azonban sok a formális elem és olykor úgy tűnik, némely országban a politika gördít akadályt az együttműködés elé.

— Ön, mint a FAI alelnöke, a világszervezet egyik vezetőjeként mit emelne ki a Nemzetközi Repülő Szövetségben végzett tevékenységéből?

— A tervezőmunka mellett azt hangsúlyoznám, hogy a dinamikusabb szervezet, az életkezelebb kerülő FAI érdekében tevékenykedem a magam módján. Például azon, hogy a közel 90 éves FAI és a Nemzetközi Olimpiai Bizottság között alakuljon ki kapcsolat. Hogy a repülés kerüljön be az olimpiai sportágak közé. Most ott tartunk, hogy a szülői olimpia megnyitóját arattott sikere nyomán az éjtörőnyozés

Barcelona-ban már bemutató sportágként jelen lesz.

— Térjünk vissza a magyar repüléshez. Ez a sport nem olcsó, nem elég hozzá a pusztán szeretet. Sok pénzt igényel. Az ország viszont mindenütt takarékoskodik. A nadrágszíjhúzó időben hogyan látja Ön a magyar repülés jövőjét?

— Arra törekszünk és ezt többször, hivatalosan is elmondtuk, hogy nekünk repülőknél el kell tartanunk a repülést, benne a sportrepülést is. A pénz megkereséséhez javaslatokat is adtunk. Például kezdeményezői voltunk a repülőturizmusnak, amely az idegenforgalomhoz kapcsolódik. Megjegyzem, eleinte ezt a javaslatot is különböző ürügyekkel eltanácsolták, fenntartásokkal fogadták. De most már elmozdult a holtpontról. Aztán

repülési lehetőséget biztosítunk, akik ezt megfizetik. Kiképzést vállalunk. Szolgáltatásokat végzünk, reklámtevékenységet és minden olyan munkát, ami a tevékenységünkkel összefügg. A költségvetés csakugyan csökken. A takarékosagot a józan határig el kell fogadni, az értetlenséget azonban nem. Tudnivaló, hogy mi végezzük a pilóták kiválasztását és előképzését valamennyi magyar repülőszerv számára, kezdve a MALÉV-tól a hadseregig. Tény azonban, hogy a nehezedő idővel mi is számolunk és előfordulhat, hogy lesz olyan klubunk, amely nem képes átvészelni a kritikus időt. Ez azonban csak azt jelentheti, hogy megfogyva, de nem megtörve jutunk túl a nehézségeken. (MTI-Press)

K. E.

Mi lebeg a levegőben?

A nyári időszakban egyre jobban dúsuló ózonszint alakul ki az uralkodó szél irányában. A főváros reggeli csúcsforgalmánál a környezetbe kerülő óriási mennyiségű szénhidrogén és nitrogénoxid a szélllel tovasodródik, s a napfény hatására megkezdődő fotokémiai reakció révén nagy távolságokban is magas ózonszint alakul ki. A számítások alapján feltételezhető: a 10—11 óra közötti időszakban a fővárosból 16—19 óra körül a fővárostól 50—100 kilométeres távolságban alakul ki a hazai határteréket többszörösen is meghaladó ózonszint. A modellszámítás szerint az óránként 10 kilométeres szélese-

ségnél a legmagasabb koncentráció a délutáni, esti órákban Budapesttől 80 kilométerre terhel a környezetet.

Mindez azért érdemel különösen nagy figyelmet, mert az ózon feldúsulása a föld közelében — a közhiedelemmel ellentétben — semmiképpen sem veszélytelen. Míg a magasabb légrétegekben, az ultrabolya sugárzásától védi a földet az ózon, s ottani jelenléte alapvető fontosságú, közvetlen közelükben viszont a növényzet fejlődését gátolja. Az Egyesült Államokban például évente több milliárd dolláros kárt okoz a mezőgazdaságnak a helyi magas ózonszint.

— Hol lesz itt sárkányrepülő-verseny?

DOMONKOS

nevű kedves olvasóinkat

A Domonkos latin eredetű név, a Dominusból származik, jelentése: az Úrhoz tartozó, Istennek szentelt, vagy vasárnap született.

Védőszentjei:

Dominicus, a domonkos rend, a prédikátor szerzet alapítója, 1221-ben halt meg.

Savio Szent Domonkos (Dominicus), Bosco Szent János tanítványa. (Bosco Szent János, a szalézi rend alapítója, páratlan hatású nevelés és a modern missziós tevékenység úttörője. Életét az elhagyott, szegény fiúk keresztény nevelésének szentelte.) Savio Szent Domonkos 1857-ben halt meg.

A Nap két: 5.25 órakor
nyugszik: 20.16 órakor

A Hold két: 8.19 órakor
nyugszik: 21.16 órakor

Az alakulóban lévő

„PÉCSI ZÖLD KÖR”

EGÉSZSÉG-, TÁJ- ÉS KÖRNYEZETVÉDŐ BARÁTI KÖR

tagjai közé várja mindazokat, akik

hajlandók tetteikkel és személyes példájukkal cselekedni: 1) az egészséges életmóddal, annak elterjedéséért, 2) Pécs és a Mecsek, illetve a környék tájvédelméért, a meglévő természeti értékek megőrzéséért,

3) az egészséges életmód feltételének, az egészséges környezetnek megteremtéséért — úgy az egyénnel, mind a mindenkori hatalommal együtt, de szemben ha kell,

4) az egészséges életmód másik feltételének, a tiszta közéletnek a megteremtéséért, bármely párt, vagy azon kívüli

személy, gazdasági érdekszövetség ellenében,

5) a nyolcórás munkaidő bére fedezze a munkaerő magas szintű bővített újratermelésének költségeit,

6) a környezetbarát mezőgazdaság és ipar megteremtéséért,

7) az esélyegyenlőségért. A Baráti Kör tagja lehet bárki, pártállásra, hitefelekezetre stb. tekintet nélkül, aki vallja, hogy az ember nem lehet a természet ura, csak annak része, aki jelszavának tekinti jelszavunkat: „Tiszta környezetet, tiszta közéletet!”

Szervező: Bérces Viktória;
telefon: mh.: 8—14-ig 15-711

A Pécsi Zöld Kör során következő túrája 1989. augusztus 5-én lesz

Útvonal: Dömörkapu — Kantavár — Rábay-fa — Melegmányi völgy — a zöld kör útjelzésen Pécsbányatelep.

Program: Útközben az érdekességek ismertetése (Kantavár, a vár alagútja, legendák), a több éves tarrvágás szemrevételezése, Berghauer Tibor arborétumának megtekintése. (Délben Barátság forrásnál szalonnasütés.)

Gyülekező: A dömörkapui busz végállomásán a Lenin téren, 8.30-kor

Táv: kb. 12 km.

Felszerelés: gyaloglásra alkalmas cipő, eső esetére megfelelő ruházat.

Visszaérkezés: kb. 17 órakor.

A túrára várjuk a kör tagjait, új jelentkezőket, az érintett területek környezetvédelmi-biztonságttechnikai szakembereit.

Bérces Viktória
szervező-túrávezető

A Magyar Parasztszövetség felhívása

Mint arról a magyar parasztszövetség korábban már értesítettük, Szövetségünk 1989. április 30-án újjáalakult.

Ez alkalommal vezetőséget nem, csupán ideiglenes intézőbizottságot választottunk. Tetűt ezt abban a reményben, hogy néhány hónap szervezőmunka után az ország parasztságának szélesebb köréből, minden tájegység, minden mezőgazdasági szektor öntudatos, termelő paraszti rétegéből lesz módunk vezetőséget választani.

Az egyesületek alapítására vonatkozó törvény szerint azonban hivatalos elismertetésünk egyik előfeltétele, hogy Szövetségünknek választott vezetősége legyen. A vezetőség megválasztására a hivatalos bejegyzésre illetékes hatóság — a Fővárosi Bíróság — Szövetségünket fel is hívta.

Hogy e felhívásnak eleget tegyünk, újjáalakulásunk színhelyén, a Somogy megyei Törökgyőri közönségben 1989. augusztus 6-án, vasárnap délelőtt vezetőségválasztó közgyűlést tartunk.

E közgyűlésre meghívjuk a Magyar Parasztszövetség minden tagját, és minden magyar parasztot, aki Szövetségünk tagja kíván lenni.

Kérjük az érdekelteket, különösen a mezőgazdasági területekben közvetlenül részt vevő magyar parasztszövetségi tagokat, hogy e közgyűlésen vegyenek részt, a Szövetség vezetőségét úgy válasszák meg, hogy a megválasztott vezetőség a parasztság

minél szélesebb körét képviselje.

A Magyar Parasztszövetség
Intéző Bizottsága

Törökgyőri közönségben

a Balaton déli partja felől:

Balatonföldváról Körös-hegy felé letérve, Andocs után balra kanyarodva;

a dunaföldvári Duna-híd felől: Simontornya — Tamási irányában Nagykónyi községnél jobbra kanyarodva;

a bajai Duna-híd felől: Bátaszék — Szekszárd — Tamási irányában, Nagykónyinnál jobbra kanyarodva;

Dél-Dunántúl térségéből: Kaposváron át, Igal-Somogyacsa után jobbra kanyarodva.

Ferencrendiek*

Kíváncsi vagyok, mikor tiltakozik már a katolikus egyház, hogy a Münnich Ferenc Társaságot egyre sűrűbben „ferencrendieként” becézik.

A társaságra sok minden ráillik, csak ez a név nem. Assisi Szent Ferenc — a rend névadója — egyik elindítója volt a korrumpálódott egyház öntisztulásának. Az MSZMP-ben — ha lehet ilyen analógiát vonni — inkább a reformkörökre illene rá a fenti elnevezés, de tudjuk, az ő szellemi atyjukat nem Ferencnek hívják.

— Gyökér —

* A cikk tegnapi lapszámunkban sajnálatos elírással jelent meg.

A Magyar Rádió pécsi stúdiójának nemzetiségi műsora

Emisija na hrvatskosrpskom jeziku

od 7. 08. do 13. 08. 1989.

07. 08. ponedjeljak: „Na počtku tjedna” — glazbenoinformativni magazin
08. 08. utorak: Vijesti, izvještaji. Urednik: Edina Ivesić.
09. 08. srijeda: Vijesti. „Na valu mladih”.
10. 08. četvrtak: Vijesti. Privredni magazin.
11. 08. petak: Vijesti. Dom i obitelj.
12. 08. subota: Emisija po žljama slusalaca.
13. 08. nedjelja: Magazin na gradišćansko-hrvatskom jeziku.
Urednik: Edina Ivesić.

Deutschsprachige Sendung vom

07. 08.—13. 08. 1989.

- Montag: Nachrichten, — Montagmagazin. Redakteur: Willy Graf.
Dienstag: — In der Muttersprache. — Nachrichten, — Landschaften, und ihre Menschen: Insel-Mohács. — Neue Zeitung Vorschau. Redakteur: Willy Graf.
Mittwoch: — Nachrichten, — Jugendfunk. Redakteur: Zoltan Weisenfeld.
Donnerstag: — Nachrichten, — Aus Geschenkbandern herausgewählt. — Wunschkonzert. Redakteur: Willy Graf.
Freitag: — 30 Minuten mit Urlaubern für Urlauber. (Nachrichten, Reportagen, Reiseführer, Muikalische Hörerwünsche.)
Samstag: — Wir spielen, Sie wünschen! (Unterhaltungssendung)
Sonntag: — In der Muttersprache. — Musikalische Reportagensendung aus dem Barer deutschen Leselager. Redakteur: Willy Graf.

Rádió, televízió

KOSSUTH RÁDIÓ

8.20: Tudósok a közéletben. Gágyor Pál országgyűlési képviselővel beszélget Egyed László. 8.50: Külpolitikai figyelő. 9.00—11.00: Napközben. 11.00: Reggeltől estig. Simón István versei. 11.10: Magyar Írás. 12.45: Külpolitikai könyvespolc. 13.00: Klasszikusok délidőben. 14.10: Mit űzen a Rádió? 14.50: Éneklő ifjúság. A debreceni Ady Endre Gimnázium nagykorúsa énekel. 15.00: Erről beszélünk... A Magyar Rádió körzeti stúdióinak műsoraiból. 15.30: Nóták. 16.00: Tizenhat óra. 16.10: Szívesen hallgatunk. A csinovnyik halála. Csehov jelenetei. 17.01: Útközpontok. 17.26: Ipargazdák. 17.31: Idősebbek hullámhossza. 19.15: Neveletlenek. 20.15: Rólunk van szó! 20.20: Zeneszerzők a mikrofon előtt. 21.05: Kilátó. 21.50: Gong. 22.00: Hírvilág. 22.30: PAF-műsor. 23.00: Zenekari muzsika.

PETŐFI RÁDIÓ

8.05: Kölyökrádió. 8.49: Orroló. Mosonyi Alíz meseregénye folytatásokban. 9.05: Slágerműzeum. 9.50—11.00: Riváldafényben. 11.05: Világújság. 11.10: Térkép és útravaló. 11.30: Balatonrádió. 12.10: Népi muzsika. Közben: 12.25: Édes anyanyelvünk. 12.30: A népi muzsika folytatása. 13.05: Monte Christo grófia. 14.00—16.55: Péntektől — péntekig. Közben: 15.05—15.15: Nyáriidő, benne: 17.30: Ötödik sebesség. 18.30: Pop-regisztr. 19.05: Garázs. 19.30: Kíváncságműsor. 21.05: Tanyasi történet. Nagy Lajos novellája rádióra alkalmazva. 21.31: A Segíthetünk? melléklete. 22.03: Hé, kölyök! Csákányi László találkozóssa Jean Gabin-nel. 23.15—0.14: Póttarisznya.

BARTÓK RÁDIÓ

9.08: Nagy siker volt! Gulyás Márta (zongora), Szabadi Vilmos (hegedű) és Onczay Csaba (gordonka) hangversenye a Zeneakadémia nagytermében. 10.46: Nádor Magda operáriákat énekel. 11.10: A Szovjet Rádió és Televízió szimfonikus zenekara játszik.

12.14: Matúz István fuvalázik, Rados Ferenc zongorázik. 13.05: Csak fiataloknak! 14.00: Bemutatjuk új kórusfelvételeinket. 14.26: Zenekari muzsika. 15.30: A főszerepben: Simándy József. Verdi: Don Carlos. Háromfelvonásos opera. Közben: 16.40: Lengyel Péter: Macskakő. 16.50: Az operaközvetítés folytatása. 18.32: Magyar zeneszerzők fúvószenekari műveiből. 19.05: A kamarazene kedvelőinek. 20.05: Kapcsoljuk a Békéscsabai Evangélikus templomot. A Magyar Állami Hangversenyzenekar Beethoven-hangversenye. kb. 21.00: Délsziget. Vörösmarty Mihály költeményéből részleteket mond el Kertész Péter. kb. 21.20: A hangversenyközvetítés folytatása. kb. 22.20: Operaáriák. 22.51: Magyar daloskert. Az Ars Renata együttes énekel. 23.08: Rádiószínház. Nehéz időket élünk. Márton László hangjátéka.

TV1

9.00: Képujság. 9.05: Tévétorna. 9.10—10.20: Sztúndei matiné. 10.20: Derrick. NSZK bűnügyi tévéfilmsorozat. 11.20: Képujság. 16.55: Hírek. 17.00—19.00: Péntek délután. 17.00: Évggyűrűk. kb. 17.30: Téka. kb. 17.40: Riportfilm. 17.55: Reklám. kb. 18.00: Ablak. 19.00: Műsorajánlat. 19.05: Esti mese. 19.20: Reklám. 19.25: Közlemények. Műsorajánlat. 19.30: Híradó. 20.00: Reklám. 20.05: Gian Maria Volonte sorozat. Egetni való ember. Olasz film. 21.30: Reklám. 21.35: Új hullám. 22.20: Híradó 3.

TV2

17.25: Képujság. 17.35: TV2. 18.00: Telesport. 18.25: Gyerekeknek! 18.46: Mozaik. 19.00: Mindannyiunk ege. Bolgár film. 20.23: TV2. 21.00: Híradó 2. 21.20: TV2. 21.35: Tethely. NSZK bűnügyi tévéfilmsorozat. kb. 22.35: TV2. Napzárta.

SKY CHANNEL

6.30: Üzleti hírek. 7.00: DJ Kat Show. 9.30: Panel Pot Pourri.

11.00: Sullivanék. Filmsorozat. 11.30: Sky-krónika. 12.30: Gondfórum. 13.00: Egy másik világ. Amerikai filmsorozat. 13.55: A Sky-text oldalai. 14.50: Változó világ. Filmsorozat. 15.45: Szeretni. Filmsorozat. 16.15: The Lucy Show. Vigjátéksorozat. 16.45: Füröske. Rajzfilmsorozat. 17.00: Visszaszámlálás. 18.00: Eurosport.

SUPER CHANNEL

7.00: Hírek. 7.05: Időjárás. 7.09: Üzleti hírek. 7.30: Hírek, időjárás. 7.39: Üzleti hírek. 8.00: Időjárás. 8.02: Egyveleg. 15.30: Off the Wall. 16.30: Forró drót. 18.30: The Global Chart Show. 19.30: Foley Square. Vigjátéksorozat. 20.00: Turistamagazin. 20.25: Hollywood belülről. 20.50: Transmission. 21.50: Világhíradó. 22.00: Chart Attack. 23.00: Koncertkülönlegességek. 0.00: Hírek, időjárás. Egyveleg.

TV5

16.05: Fialat szolísták zenei versenye. 17.05: Játék és kiszámoló versikék. 17.25: Teleturisztika. 18.05: Hírek, időjárás. 18.10: Pihe-nőidő. 18.30: Vágató képezet. 19.00: Számok és betűk. 19.30: Hegymászók magazinja. 20.00: A pinécér. Filmsorozat. 21.00: Hajók a tenger mélyén. 21.10: Decibelek. Varietéműsor. 21.40: Kerevet. 22.00: Tv-híradó. 22.30: Időjárás. 22.35: Territóriumok. 23.10: Sport és szabadidő. 0.00: Vendégségben Frednél. 1.00: Műsorzárás.

SAT1

6.00: Jó reggelt a SAT1-gyel! 9.00: Hírek, időjárás. 9.05: Tévébölt. 9.30: Műsorelőzetes. 9.35: A vörös hajú Anne. 10.00: Hírek, időjárás. 10.05: Közkórház. 10.50: Ötletek konyhatündéreknek. 11.00: Hírek, időjárás. 11.05: Egy asszony kétféleképpen. Amerikai szerelmesfilm. 13.00: Tévéközse. 14.00: Horoszkóp, műsorelőzetes. 14.05: A valódi szelleműzők. Amerikai rajzfilmsorozat. 14.30: Boldog napok. Családsorozat. 14.55: Az aranylövés. 15.05: Köz-

kórház. 15.50: Pénzügyi ötletek. 16.00: Tévébölt. 16.25: Az aranylövés. 16.35: Bonanza. Amerikai westernsorozat. 17.25: Ötletek vásárlóknak. 17.35: Hírek, időjárás. 17.45: Műsorelőzetes. 17.50: Boszorkányt szerettek. Vigjátéksorozat. 18.15: Hibbant emberek. Vigjátéksorozat. 18.45: Hírek. 19.00: Szerencsekerék. 19.30: Egy Duke ritkán jár egyedül. Akciófilmsorozat. 20.25: Időjárás. 20.30: Fantáziasziget. Amerikai filmsorozat. 21.25: Hírek. 21.30: Kilenc óra az örökkévalóságig. Amerikai játékfilm. 23.45: Hírek, sport, időjárás. 23.55: Férfi a dróton. Amerikai akciófilm. 1.40: Műsorelőzetes.

JUGOSZLÁV TELEVÍZIÓ

1. műsor: 8.10: Műsorismertetés. 8.15: Hírek. 8.20: TV-naptár. 8.30: Gyermekműsor. 9.00: Nyári program. 14.55: Oktatóműsor. 15.25: Műsorismertetés. 15.30: Hírek. 15.40: Rádióprogram. Éjszakai műsor ism. 16.30: Magyar híradó. 17.40: Műsorismertetés. 17.45: Hírek. 17.55: Tv-naptár. 18.05: Számok és betűk. 18.25: Találkozások a stúdióban. 19.10: Időjárás. 19.13: Hírek külföldi turistáknak. 19.18: Rajzfilm. 19.30: Tv-napló I. 19.53: A mai sport. 20.00: Filmsorozat. 21.00: Szórakoztató műsor. 21.30: Tv-napló II. 21.50: Interview. 22.50: Hírek külföldi turistáknak. 22.55: Rádióprogram. Éjszakai műsor. 0.55: Hírek. 1.00: Műsorelőzetes.

2. műsor: 19.30: Tv-napló. 20.00: A hét műsora. 20.45: Hírek. 20.50: Egy szerző, egy film. 21.15: Kira Muratova filmjeiből: Rövid találkozások. Szovjet játékfilm. 22.45: Műsorelőzetes.

A Sky Channel, a Super Channel, a TV5 és a SAT1 műsorát részletesen közli a Telehold.

Babits Kiadó

Szakmai gyakorlattal
rendelkező

korrektort

keres magas fizetéssel

jelentkezni a kiadóvezetőnél lehet.

Babits kiadó, 7100 Szerszárd,
Bajcsy-Zsilinszky u. 7.

APRÓHIRDETÉS

38—40 éves, magas, ápolt, jó megjelenésű, rk. vallású férfi ismeretségi keretemet házasság céljából. „CREDO” jeligére a szerkesztőségbe.

3 000 db. Klinker téglá eladó. Érdeklődni: Tolna, Garay u. 35. Németh.

Eladó 13 000 km-t futott, 2 éves, bordó Dacia TX. Csere trabant is érdekel. Érdeklődni: este lehet: Siófok, Széchenyi u. 35. Halasi.

Szeretném megtalálni azt a 40—45 éves 170 cm körüli férfit, aki tudna szeretni egy sokat szenvedett és csalódott 40 éves aszszonyt, akinek egy kislányról még gondoskodni kell. Anyagi nem fontos. Saját otthonomba várom. „Szeretve szeretni” jeligére a szerkesztőségbe.

Tehermentes kettő és fél szobás I. emeleti, 64 m²-es öröklakás, októberi kiköltözéssel eladó. Ugyanitt billencs IFA, 7,4 tonnás pótkocsival, friss műszakival, 80 m² szalagparketta 400,— Ft/m² áron eladó. Szekszárd, Béri B. A. u. 103. 1/6

40 tonnás autódaruval munkát vállalunk. Telefon: 74/15-856.

Szekszárdon városközpontban egy + két félszobás étkezőkonyhás új lakás eladó. Béri B. u. 22. fsz/2. 19 órától. 8—14 óráig 11-188/14 Horváthné.

0 km-es acélkék 1500-as Lada eladó. Érdeklődni naponta a 74/16-744-es telefonszámon.

Dombóvár Szigligeti u. 37. alatt családi ház eladó.

Termelőszövetkezetből, vagy Állami Gazdaságtól bérelne, 500 db fiatal, jókarban lévő anyajuhot, három juhász. Somogy, Tolna, Baranya és Fehér megye területén. „Tejesbárány 13505” jeligére a Szekszárdi Hirdetőbe.

Másfél éves, drapp Dacia eladó. É: Szabolcsszentkirály, Petőfi u. 59.

Három szobás, magasföldszinti panellakás garázzsal 20 ezer forint/m²-ért eladó. Pécs, Lahti u. 48. fsz.1. Tel: 72/14-699

Kétszintes, szuterénos családi ház melléképülettel eladó. Két külön lakrész vagy üzlethelyiség kialakítható. Nagydorog, Széchenyi u. 1. Zavaczki.

Építőanyagot a Tolna megyei

Építőipari V. Betonüzemeiből!

EB — 60/19 födémbélés	21,— Ft/db + ÁFA
B — 100 födémbélés	44,— Ft/db + ÁFA
Kerítésoszlop 240/10/10	120,— Ft/db + ÁFA
Járdalap 40/40/6	22,— Ft/db + ÁFA
Járdalap 40/20/6	15,— Ft/db + ÁFA
Parkírozó 35/35/12	31,— Ft/db + ÁFA

Betonüzem Paks, Kölesdi u.
Betonüzem Mázaszászvár

Azonnali kiszolgálás!

Hirdetését

telefonon is feladhatja!

Szekszárdon: (74)	16-277	13-603
	14-626	16-854
	11-946	16-184
	12-061	16-094
	11-109	13-773
	14-452	11-672
	15-271	12-471
Dombóváron: (74)	66-779	65-174
Tolnán: (74)	40-476	40-317
Gerjenben: (75)	37-060	

K&H

BANK

Egy forintért másfelet.

Ha a pénzünkről van szó, minden ajánlatot alaposan meg kell fontolni.

A Kereskedelmi Bank Rt. letéti jegyére három év múlva a névérték másfélszeresét kapja meg adómentesen.

Ez jó befektetés azok számára is akik nem könnyen keresik meg rá a pénzt.
Alap kamat:

egy év után: 19%

A második év után kamatos kamat
És egy plusz ajándék: a Bank minden 400. letéti jegy névértékét sorsoláson megduplázza.
Kereskedelmi Bank letéti jegy az ország 58 városában.
Öntől sem túl távol.

MÉG TART A NYÁRI VÁSÁR — KONZUM VÁSÁR!

augusztus 12-ig újabb árukkal, engedményekkel!

Ajánlatunk:

Bakfis fekete-fehér mintás dzsörzé ruha 1200,— Ft helyett 720,— Ft-ért

Férfi sport dzseki több színben (46-tól 56-os méretig) 2200,— Ft helyett 1 150,— Ft-ért

Férfi szandál 650,— Ft helyett 390,— Ft-ért

Női szandál 1250,— Ft helyett 750,— Ft-ért

A legjobb vétel a városban!

„Beijing” 837 tip. színes TV 25 900,— Ft helyett 22 900,— Ft-ért

„Sorrento” TV 37 900,— Ft helyett 36 900,— Ft-ért

„Capri” TV 44 900,— Ft helyett 42 900,— Ft-ért

„ITT” 3448 tip. TV 49 900,— Ft helyett 46 900,— Ft-ért

„Ciklámen” TV 29 900,— Ft helyett 27 900,— Ft-ért

„Gold-Star” videolejátszó 23 900,— Ft helyett 22 900,— Ft-ért

„ITT” Musikcenter hangfallal 19 900,— Ft-ért

„MINI” MŰSZERPORSZÍVÓ 1 370,— Ft-ért

„OMRO” DIGITÁLIS VÉRNYOMÁSMÉRŐ 4 990,— Ft-ért

Könyv ajánlatunk:

— Gerald Darell a Szovjetunióban 260,— Ft-ért

— Brode: Wody Allen 240,— Ft-ért

— Pécs és Baranya fotóalbum (német és magyar nyelven) 240,— Ft-ért, és 295,— Ft-ért

Elhasználódott fa vagy műanyag redőnyét cserélje

PVC MAXI REDŐNYRE

A szerkezet minden része felhasználható és a cserét szaktudás nélkül Ön is elvégezheti.

Utólagos karbantartást nem igényel. Esztétikus.

Keresse termékünket a Tüzép és a Metalloglóbuss telepein.

A BVK jogutódjaként működő Gemenc — Plast Rt. Szekszárd

Palánki u. 6-os telepén. Telefon: 74/11-522.

augusztus végéig REDŐNY-AKCIÓT tartunk.

— gyors kiszolgálás

— 20%-os árengedmény

Nyári vásár, Skála vásár

Augusztus 13-ig „Nálunk Ön van a középpontban”

Kínálatunk: 30%-os árengedménnyel lányka nadrágok,

kamasz nadrágok, női szoknyák.

Reklámár: Bébi- lányka dzseki, 852—1100,— Ft-ig.

Albán farmer: 290,— Ft.

Lokálpatrióták

(fotó: kapfinger)

Hibáztam

Szerdai számunkban Zsongó Zsolnay méhkas című cikkünkben sajnálatos módon névelírást történt. Az igazgató helyesen Bosnyák János, Kőszeginé pe-

dig helyesen Kőszegi Ottóné. Az érdekeltek szíves elnézését kérem.

Veress Éva

Nagyon lassan melegszik az idő

Előbb még sokszor lesz erősen felhős az ég, gyenge esők, záporok is várhatók. Később egyre hosszabb időszakokra sűrű

ki a nap. A nyugati, északnyugati szél a délutáni órákban időnként megerősödik. A legmagasabb nappali hőmérséklet

Részeg hajó kapitánya?

Kiszczak is csak kis hal

A „részeg hajónak” végre van kapitánya, még ha egyike is azoknak a tábormokoknak, akik „összetörték a vázát, amelyet most aligha tudnak összeragasztani” — mondják a lengyelek saját országukról és saját kormányukról, írja a Le Soir című brüsszeli lap varsói tudósítója azután, hogy a Szejm miniszterelnökké választotta Kiszczak tábormokot, eddigi belügyminisztert.

Kiszczaknak nehéz dolga lesz kormánya összeállításával: kevesen vállalnak szívesen feladatot abban a kormányban, amely „egy nagy ország nagy csódját” van hivatva mendedzselni, nem túl hosszúnak ígérkező hivatali ideje alatt, vélekedik a tudósító a belga újság csütörtöki számában megjelent elemzésében.

Kiszczaknak zátonyok között kell kormányoznia a hajót. A Rakowski-kormány utolsó intézkedésével „féktelen áremelkedést” szabaddított el. Márpedig a lengyel lázongásokat eddig mindig az élelmiszerek árának emelkedése váltotta ki. Közben a kormányfő rendelkezésére álló állami apparátus lejáratos és demoralizált. Nem növeli cselekvési kedvét, hogy az ellenzék sorából sokan az előd, Rakowski bíróság elé állítását követelik „hanyag ügykezelésért”. Kiszczaknak tudnia kell, hogy a hatalmi monopóliumot gyakorló LEMP valójában igencsak kisebbségben van, ezért kormánya is csak átmeneti lehet. A Szolidaritás legkésőbb 1991-ben szabad választásokat akar. Közben a Szovjetunióval kapcsolatos bi-

zonytalanság növeli a lengyel bizonytalanságot.

Ha Kiszczak beváltja ígéreteit, akkor a LEMP hatalmi monopóliuma meg fog szűnni. De mennyire lesznek ezzel „elégedetlenek” a szomszédok? Nem kényszerül-e a tábormok a „kisebbség rossz” elméletet ismét előlása megint valami olyan lépésre, mint ami 1981 decemberben történt? Hiszen a nyugati segítségbe vetett remény egyelőre nem igazolódott.

Eddigi karrierje során Kiszczak tábormok mindig nagy ügyességről és hatékonyságról tett tanúságot — de most ennél többre van szükség ahhoz, hogy a LEMP kormányát igazgató tudja az 1989-es Lengyelországban. Vélekedik a tudósító.

A 64 éves tábormok-miniszterelnök személyiségéről a tudósító elmondja, hogy korábbi tevékenysége során, belügyminiszteri kinevezése előtt a hadsereg hírszerzésében és kémelhárításában dolgozott, s intim munkakapcsolat alakult ki közte és a megfelelő szovjet szervek között. Talán ezért bízták meg épp őt azzal, hogy 1981. december 13-án előt ismertesse és fogadtassa el Moszkvában a szükségállapot bevezetésére vonatkozó varsói elképzeléseket.

A döntés után az ő felügyeletével internálták a Szolidaritás vezetőit és az ő parancsára fojtotta el a rendőrség a lengyelek minden megmozdulását az elmúlt években.

Mészáros György (Brüsszel), MTI-Panoráma

Holnapi számunkból megtudhatják,

hogy a somogyi kis DEMISZ mikor perli a nagy DEMISZ-t

Lemondtak róla-mondjon le

Nyílt levél Péter János képviselőhöz

A Független Kisgazda-, Földmunkás és Polgári Párt egyházpolitikai munkacsoportja felkéri Önt, hogy mondjon le képviselői mandátumáról. Kívánságunkat nem azzal indokoljuk, hogy Ön annak idején a nemzetpusztító Rákosi Mátyás kiválasztottja volt, aki Önnek már 1946 őszén beígérte a tiszántúli református püspökséget. Nem is azzal, hogy 1949-től 1956 őszéig — püspöksége alatt — tetteivel és cselekedeteivel igyekezett maximálisan segítséget nyújtani Rákosiéknek a magyar református egyház kiárusításában, tönkretételében. Mindezekért majd Isten ítélőszéke előtt kell felelnie. Még csak nem is azért kívánjuk képviselői mandátumáról való lemondását, mert Kádár János kormányzása alatt — mint külügyminiszter — nem képviselte mardéktalanul a nemzet érdekeit. Mindezekért majd a tör-

ténelem ítélőszéke előtt kell felelnie.

Azért kívánjuk képviselői mandátumáról való lemondását, mert Ön nem képviselte sem a múltban, sem a jelenben a magyar nép érdekeit a legfőbb törvényhozói testületünkben. A vitákban nem vett részt, nem vesz részt, önálló kezdeményezése nincsen. Teljesen passzív, mint országos listán beküldött képviselő. Meggyőződésünk szerint nem méltó arra, hogy az Országgyűlés tagja legyen. Ezért kívánjuk lemondását, amivel talán könnyítené bűnőktől terhelt lelkiismeretét is. Tájékoztatjuk arról, hogy kívánságunkat nyilvánosságra hozzuk.

Budapest, 1989. augusztus 2.

Az FKGK egyházpolitikai munkacsoportja

HIRDESSZEN PÓSTAI FELADÁSSAL!

Kedves Olvasó! Ha kitölti ezt a szelvényt, borítékba teszi és feladja címünkre:

DÁTUM RT. 7100 Szekszárd,
Bajcsy-Zsilinszky u. 7.

három napon belül olvashatja hirdetését (fizetés utólag, kiküldött csekkünkön).

✂ — — — — —

Megrendelő neve:

Címe:

Hirdetés szövege:

Az egyház és a Kereszténydemokrata Néppárt segítségével

Magániskolát terveznek Szekszárdon

Úgy tűnik, hála az egyesületi törvény pozitív hatásának, lassan az alulról jövő állampolgári kezdeményezések teret nyerhetnek minden téren közéletünkben. Ennek egyik érdekes jelét láthatta és tapasztalhatta, sőt, aktívan közre is működhetett egy új egyesület létrehozásában az a másfél tucatnyi elszánt hölgy és úr, akik szerdán délután Szekszárdon a MTESZ székházában tartottak alakuló gyűlést.

A kétórás, természetesen vitával is megtűzdelt összejövetel eredményeképpen megszületett a döntés: a résztvevők kinyilvánították szándékukat, miszerint életre hívják a „Tehetséges Ifjúságért Egyesületet”. Hamarosan megalkotják alapszabályzatukat, megválasztják tisztségviselőiket, a bíróságon bejegyeztetik, tehát a lehetőségekhez mérten minél előbb működőképessé kívánják tenni az egyesületet.

Mit szeretne elérni a társaság? Mint dr. Kleininger Ottó nyugalmazott főiskolai tanár, az ötlet egyik „szülőatyja” bevezető előadásában elmondta, hazánk nyomasztó gazdasági és társadalmi gondjainak egyik okozója az, hogy az utóbbi évtizedekben nem törődtek meg-

felelően a tehetséggondozással. Az esélyegyenlőséget úgy értelmezték, hogy mindenki ugyanazt az általában nem magas színvonalú oktatást kapta. A társadalom, és a gazdasági vezetők kiválasztásában pedig sok esetben a kontraszelekció játszott szerepet, aminek kedvezőtlen hatását ma már mindenki érezheti.

Kleininger úr a helyzet megváltoztatásának lehetőségét abban látja, hogy a most felnövekvő ifjúság más felfogású nevelését a lehető legkorábban kell elkezdni, praktikusankor, amikor iskolába kerülnek, hatéves korukban. Az országot ugyanis csak tehetség és jól képzett, kiművelt emberfőkkel lehet kivezetni a kátyúból. S most értünk az egyesület valódi céljához: be akarnak indítani egy magán általános iskolát, ahol az eddigi nevelési, oktatási elvektől különböző módszerekkel tanítják a gyermekeket.

Terveik szerint egyelőre két első osztállyal indítanák be az intézményt, idősebbekkel már nem szabad foglalkozni véleményük szerint, s fokozatosan fejlesztenék föl a létszámot. Mivel a tehetséges fiatalok kiválasztása ma már nem probléma akár óvodás korban sem,

bíznak abban, hogy Szekszárdról és környékéről sikerül az átlagosnál jobb képességű tanulókat összegyűjteni, akik képesek lesznek egy magasabb színvonalú oktatási rendszerben is helytállni. S hogy milyen gyermekeket szeretnének nevelni ebben az iskolában? Európai szemléletű, kreatív gondolkodású, szilárd erkölcsi alapokon állókat. Az európaiság azt jelenti, hogy nyitott, másokkal is kommunikálni képes fiatalokat képeznek el, akik első osztálytól kezdve tanulnak magas óraszámú németül vagy angolul, ötödiktől pedig a másik nyelvet is elsajátítják. Az erkölcsiség pedig azt jelenti, hogy vállalásos, időálló értékeket képviselő, tehát minden rendszerváltozástól független elvek alapján nevelik majd a gyerekeket. Hogy mik ezek? Emberszeretet, igazmondás, becsületesség, munkaszeretet, szülőiszület.

A pedagógusokat szintén meg kívánják válogatni, ugyanis meggyőződésük, hogy a gyermekeket nem tilalomfákkal kell nevelni, hanem személyes példamutatással!

Az elképzelést az egyház és a Kereszténydemokrata Néppárt is támogatja, a lehetőségekhez mérten anyagilag is, s magániskola lévén, tandíj is lesz, az elképzelés csak akkor valósulhat meg, ha az állam segítséget nyújt. A Művelődési Minisztérium, illetve konkrétan Glatz Ferenc miniszter koncepciója szerint minden iskolát csak a fejkvóta alapján támogatnak a jövőben ideológiai és más megkötés nélkül, de a szervezők a szekszárdi tanács-

hoz is segítségkéréssel fordultak. A tanácselnökhelyettes, Jutkusz Győző egyelőre semmiféle ígéretet nem adott, elvileg azonban nem ellenzi az elképzelést.

A „Tehetséges Ifjúságért Egyesület” rendes, vagy pártoló tagja bárki lehet, aki egyetért a célkitűzéssel, s mindenféle anyagi hozzájárulást is szívesen fogadnak. Az egyesület ideiglenes vezetőségének tagjává Mayer Mihály segédpüspököt, dr. Pálos Miklós ügyvédet, Dránovits Istvánt, a szekszárdi Deutsche Bühne vezetőjét és Hepp Ádám kereskedelmi vezetőt választották meg.

Wagner Dezső